

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII. ZATURDAG den 12den DECEMBER 1840. N. 50.

A°. 1840. N°. 9.

PUBLICATIE

Houdende bepaling van het bedrag van het licht en bakengeld van af 1°. January des Jaars 1841, tot wederopzeggens toe.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen: dat, overeenkomstig en naar aanleiding van art. 2 der publicatie in dato 4/12 Augustus 1838 No. 12, het bedrag van het licht en bakengeld, voor het volgende jaar 1841, op nieuw moet worden bepaald.

Gelet: dat er geene noodzakelykheid bestaat om daarin eenige verandering te maken, maar integendeel dat het gezegde licht en bakengeld voor eenen onbepaalden tyd, zoude kunnen worden vastgesteld en wel op den voet, waarop hetzelve tot nu toe is geheven.

Zoo is het dat wy, den KolonialenRaad gehoord; hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, gelyk geschiedt by deze: dat het bedrag van het licht en bakengeld *van af 1°. January des aanstaanden jaars* 1841, *tot weder opzeggens toe*, vastgesteld blyft, zoo en in dier voege als de heffing daarvan is voorgeschreven by art. 3 der opgemelde publicatie in dato 4/12 Augustus 1828 No. 12.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 3den December 1840.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De Hoofd Commis,
H. KIKKERT.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. HeerGezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, dd. 3den December 1840 No. 472 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 9 daaraanvolgende.

De Hoofd Commis voormeld,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 November 1840.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie in der tyd en wel by dispositie van 30 Maart 1839 No. 131, bepaald hebbende: dat alle Venezuelanen, zonder onderscheid, welke behooren tot de zoodanigen, die uithoofde van staatkundige gebeurtenissen in Venezuela, uit dat hun vaderland zyn geëmigreerd of hetzelve hebben verlaten en alhier te lande tydelyk hunne verblyfplaats hebben gezocht, en aan de in het gezegde jaar zitting gehad hebbende commissie van doleantie wegens den aanslag in de contributie der Schuttery, deswege hunne bezwaren mogten inbrengen, van het betalen dier contributie over dat jaar zouden worden vrygesteld, zoo wordt, namens den Heer Gezaghebber voormeld, hierby bekend gemaakt, dat er in de reserve kas dezer kolonie berustende liggen de sommen van *f* 40 en *f* 15, die door de in voorschreven termen vallende Heeren *Ramon Ignacio Mendez* en *Hyacinthe Madelaine*, als daarvoor in de gemelde contributie aangeslagen zynde geweest, vóór hun vertrek van dit eiland in het begin des voormelden jaars 1839, by den Heer Kolonialen Ontvanger alhier zyn gedeponeerd geworden, en dat, alhoewel genoemde Heeren zich daarna voor de commissie van doleantie, wegens dien aanslag, niet hebben doen vertegenwoordigen, nogtans over de opgemelde niet gereclameerde sommen zal kunnen worden beschikt door de genen die, met voldoend bewys, zullen kunnen aantoonen bevoegd of geregtigd te zyn om dezelve voor en ten behoeve der belanghebbenden of wel derzelver regtverkregenen van het Bestuur dezer kolonie overtenemen.

De Hoofd Commis ter
Koloniale Secretary,
H. KIKKERT.

Publieke Inschryving.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, zal de ondergeteekende met de voordeeligste inschryvers contracteren voor de onderstaande benoodigdheden gedurende het aanstaande jaar 1841, te weten:

wegens het leveren van houtwaren, ten behoeve van 'sLands Magazyn.

„ *het leveren van diverse benoodigdheden* ten behoeve het Militaire Hospitaal.

„ *het leveren van versch schapen of lams vleesch*, ten behoeve het Militaire Hospitaal en van het Lazarus en Krankzinnigen huis.

„ *het leveren van het benoodigde drinkbaar putwater*, ten behoeve het Garnizoen, het fort Nassau, het Militaire Hospitaal, zoo mede voor de bezetting op het fort Beek-en-Burg

en

„ *het bakken van brood*, ten behoeve het Militaire Garnizoen, &c.

De genen, die hierin gading hebben, kunnen zich op den 21 dezer maand, des morgens uiterlyk te elf ure, met geslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien, alwaar men zich ook omtrent de wyze van levering als anderzins zal kunnen informeren.

Curaçao den 4 December 1840.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

No. 456. *EXTRACT uit het Journaal van het verhandelde en gedisponeerde by den Gezaghebber der Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.*

Dingsdag den 24 November 1840.

Gezien uit het, in het vervolg van de Haarlemsche Courant van den 9 July 1840 voorkomende *Programma van de Nederlandsche Maatschappy tot bevordering van Nyverheid*, dat door de bedoelde Maatschappy de navolgende nieuwe prysvraag is uitgeschreven, luidende onder No. 4 daarby voormeld, als volgt:

" Alzoo in Frankryk, Engeland en Ame-" rica, tegenwoordig met groot voordeel, " uit de vezels van de *Agave Americana* " (*Aloë*) en uit het zoogenaamd Nieuw " Zeelandsch vlas (*Phormium temax*) tou-" werk, zeildoek en allerlei weefsels ver-" vaardigd worden, welke door derzelver " meerdere sterkte, duurzaamheid en ligt-" heid, hoogeren glans en fraaiheid van " voorkomen, gevoegd by goedkoopere " verkrygbaarheid, zich in alle opzigten " aanbevelen boven dezelfde fabrikaten uit " hennip en vlas, terwyl men de verwer-" king dezer vezel-stoffen ook in ons va-" derland wenscht intevoeren, doch het " gemis der grondstoffen daartoe een belet-" sel is; en alzoo men om daarin te voorzien " zich vleit dat het zeer mogelyk zoude " zyn, om gezegde planten in onze *Oost* " *of West-Indische bezittingen* aantekwee-" ken, zoo looft de Maatschappy hare gou-" den medaille en *f*500. 00. tot premie aan " den gene, die in de Nederlandsche Oost " of West-Indische bezittingen zich eeni-" germate in het groot op de aankweeking " van eene der gezegde planten zal hebben " toegelegd, en, ten blyke daarvan, aan " haar zal hebben ingezonden, 150 kilogr. " behoorlyk behandelde vezelstof of werk, " uit eene der gezegde planten verkregen, " benevens een gedroogd exemplaar der-" zelve, vergezeld van een toereikend ver-" slag, de kultuur en de, tot gewinning der " vezelstof gevolgde, handelwyze betreffen-" de;—Antwoorden met voldoende bewy-" zen en getuigschriften van oorsprong, " intezenden vóór of op den laatsten Sep-" tember van ieder Jaar; wordende deze " vraag tot het Jaar 1844 opengesteld"

En, ten aanzien van de voorzeide nieuwe prysvraag, gelet:

Dat, wat de *Agave Americana* betreft, der soort namelyk alhier bekend als Pita, de kultuur daarvan, even als van de meeste vetplanten met het beste gevolg kan gedreven worden in deze voor vele andere plantsoorten mindergeschikte drooge luchtstreek, en het alzoo van groot belang kan wezen voor het bestaan der ingezetenen dezer kolonie, dat men zich krachtdadiglyk ook op de kultuur der pita plant toelegge.

Is goedgevonden en verstaan:

1°. Om door middel der Curaçaosche Courant het publiek in deze kolonie, met den inhoud der voormelde prysvraag bekend te stellen.

2°. Te gelyker tyd, ter aanmoediging en inlichting van de zoodanigen, welke in de gelegenheid zyn groote aanplantingen te doen, te vermelden:

a. dat het Bestuur dezer kolonie, in der tyd reeds bevroedende dat de kultuur der pita belangryk moest zyn, sedert het begin des Jaars 1838 eene kweek daarvan te Bonaire heeft doen aanleggen en, van lieverlede, zonder byzondere inspanning, noch zorg in het werk gesteld, of teleurstelling daarin ondervonden te hebben, gekomen is tot het punt van ter opgemeld eiland ruim vyf duizend pita planten, in goede cultivatie te bezitten, waarvan de meesten, op dit tydstip, geschikt worden geoordeeld om vlas opteleveren, en

b. dat de bekomene ondervinding ten deze geleid heeft tot de vooronderstelling, dat de aanplanting der Pitas, op de beste en meest voordeelige wyze geschiedt in voren of greppels, welke weder aangevuld zyn met de daaruit gegravene aarde, sterk aangemaakt en doormengd met mergel(alhier gewoonlyk klei genaamd); kunnende de voren gevoeglyk op $2\frac{1}{2}$ à 3 Nederlandsche el van elkander gelegen en de planten op $1\frac{1}{4}$ à $1\frac{1}{2}$ el in de rei geplaatst zyn.

En zal afschrift dezer dispositie aan de uitgevers van de Curaçaosche Courant worden toegezonden, ten einde dezelve drie malen in het opgemelde weekblad te insereren.

De Gezaghebber voormeld,
R. F. VAN RADERS.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 December 1840.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, gelet hebbende op de bepaling, voorkomende in art. 4 der publicatie van den $\frac{26}{29}$ Juny 1837 No 4, "houden- "de wyziging in den maatstaf ter bereke- "ning van de huurwaarde van huizen in de "belasting op het Personeel en Mobilair," heeft, met concurrentie van den Kolonialen Raad, noodig geoordeeld te bepalen: dat de huurwaarde van huizen, zoo als dezelve in 1837 is vastgesteld, op nieuw voor den tyd van drie Jaren, afterekenen van 1°. January 1841, onveranderd zal blyven bestaan, terwyl, tot informatie der eigenaren van huizen, welke vermeenen aanspraak op eene verminderde waardering te mogen maken, kan strekken, dat ten deze op gelyke wyze zal kunnen worden te werk gegaan, als by art. 18 der wet op het stelsel van belasting van $\frac{15}{26}$ Feberuary 1828 is voorgeschreven.

Namens en op last van den Heer
Gezaghebber voormeld,
H. KIKKERT,
Hoofd Commis.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 December 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 19 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Hoofd Commis ter
Koloniale Secretary,
H. KIKKERT.

OPROEPING.

DE Commissie ter indeeling tot en vrystelling van de Schutterlyke dienst, hare zitting voor de tweede maal op het Gouvernements huis binnen het fort Amsterdam zullende vervolgen op Maandag den 14 dezer, des morgens te tien ure, roept dezelve hierby op alle dienstpligtigen tot de Schutterlyke dienst, die nog niet ingedeeld zyn, ten einde op dien dag vóór haar te verschynen om naar gelang hunner woonplaatsen, in de onderscheidene corpsen Schttery en Landstorm te worden ingeschreven; op pœne als by het 3 artikel van het Reglement voor de Schuttery is vastgesteld; zullende by die gelegenheid worden toegelaten de zoodanigen der ingedeelden als anderzins, welke redenen hebben van vrystelling uit de dadelyke dienst en dienaangaande verkiezen hunne belangen voortedragen.

Curaçao den 7 December 1840.
Namens de Commissie voormeld,
De Majoor Kommandant van de
Schuttery en den Landstorm,
C. L. VAN UYTRECHT.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
DECEMBER 1840.

E. K. Dingsdag den 1 te 11 u. 58 m. 'savonds.
V. M. Dingsdag den 8 te 11 u. 40 m. 'savonds.
L. K. Dingsdag den 15 te 4 u. 27 m. 'snamiddags.
N. M. Woensdag den 23 te 4 u. 48 m. 'snamiddags.
E. K. Donderdag den 31 te 6 u. 14 m. 'savonds.

Verleden Zondag, den 6 dezer, is by de gewone plegtigheden, waarmede deze dag gevierd wordt, een koninklyk saluut gedaan in afwachting van officiele berigten des troons beklimming van Zyne Koninklyke Hoogheid den Prins van Oranje.

Eene St. Thomas Courant van den 2 dezer bevat berigten uit Londen tot den 19 October en de Nota van den Heer Thiers, welke op het memorandum is gevolgd. Deze nota is zeer vredelievend. Uit dezelve blykt, dat Frankryk Mehemed-Ali niet zal bystaan met de wapenen, dan ingeval de verbondene mogendheden het besluit van den Sultan, waarby de Pacha vervallen verklaard wordt van het Pachaliek van Egypte, ten uitvoer willen leggen. Ingevolge deze nota zoude ook de Heer Thiers de toezegging van de verbondene mogendheden hebben, dat het opgemelde besluit slechts eene bedreiging was, en dat hetzelve niet ten uitvoer zoude worden gelegd, wanneer de Pacha deszelfs krygsmagt uit Syrië en Acre terug trok en de turksche vloot overleverde. Ingeval echter hy in zyne wederspannigheid volhardde en zyne krygsmagt in Egypte mogt willen bezigen om Syrië en Acre te verdedigen, dan zouden de mogendheden misschien in de noodzakelykheid gebragt worden om hem de middelen van verdediging te ontnemen en hem met geweld te onderwerpen.

Op den 19 October liep het gerucht, dat er orders aan de vertegenwoordigers der vier mogendheden te Constantinopolen waren afgevaardigd om met de Porte te onderhandelen ten einde het besluit der afzetting van den Pacha intetrekken, wanneer hy zich spoedig onderwierp en de voorwaarden by het traktaat van den 15 July aannam.

Eene andere nota van den Heer Thiers aan Lord Palmerston, welke echter niet publiek is gemaakt geworden, bevat, naar men zegt, meer eene afkeuring van of verzet tegen de door het gouvernement van Rusland gevolgde staatkunde in de oostersche kwestie, dan tegen de handelingen van Groot-Brittannien. In dezelve worden de vragen gedaan: hoedanig Groot-Britannien handelen zoude ten aanzien van het besluit van den Sultan om den Pacha aftezetten, en hoedanig ten aanzien van den gedreigden aanval op Alexandriën en de turksche vloot, en welke de voorwaarden zyn, welke hetzelve aan Mehemed-Ali zoude willen toestaan.

Het antwoord van Lord Palmerston zoude geweest zyn: dat het volvoeren van het besluit om den Pacha aftezetten afhing van den wederstand, welken de Pacha mogt doen; dat de aanval op Alexandriën zoude afhangen van de toebereidselen, welke er mogten gemaakt worden en het gebruik van de vloot; en de voorwaarden zouden afhangen naar deszelfs bereidwilligheid om zich te onderwerpen.

Van de kust van Syrië waren er geene jongere berigten; doch uit Alexandriën had men jongere berigten ontvangen, uit dewelken blykt, dat op den 22 September de consuls van de vier mogendheden berigten uit Constantinopolen hadden ontvangen; dat zy dadelyk eene vergadering aan de woning van den Engelschen consul hadden gehouden; en dat zy hunne landgenooten te zamen geroepen, hunne vlaggen gestreken en zich aan boord van eene stoomboot begeven hadden zonder afscheid van den Pacha te nemen. Toen men Mehemed-Ali de vlugt der consuls had berigt, liet hy den bevelhebber der nationale garde vóór zich verschynen en verklaarde: dat hy hem met zyn hoofd verantwoordelyk zoude stellen voor eenig ongelyk, hetwelk aan eenig europeers mogt worden gedaan.

De blokkade van Alexandriën, welke op den 23 nog maar gedeeltelyk was, scheen den Pacha uitermate te hinderen; hy gaf orders om volstrekt geene gemeenschap met de blokkerende schepen te houden.—Hy was druk bezig zich voortebereiden tot een krachtigen wederstand, en de fortificatien werden overal versterkt.

De turksche officieren, behoorende tot de turksche vloot, zyn afgezet en in de gevangenis geworpen geworden; eenige hunner werden voorgeslagen naar Turkye terug te keeren, doch de wyze, hoedanig zy aldaar zouden vervoerd worden stond, hun niet aan; en anderen, die naar eene zekere bepaalde plaats waren gegaan om paspoorten te ontvangen, zyn verdwenen, zonder dat men eenig narigt van hen kan hebben.

De turksche vloot werd vereenigd met een gedeelte van de egyptische vloot, en men maakte toebereidselen om zee te kiezen.

By de door ons medegedeelde tyding des aanslags op het leven van Koning Lodewyk Philip kunnen wy voegen, dat de aanslag was gedaan tegen den avond, toen de koning, de koningin en Madame Adelaide van de Tuillerien naar St. Cloud terug keerden. De karabyn was geladen met 5 kogels en 8 ganzen hagels. De loop barstte, de moordenaar werd gewond en de koninklyke familie ontkwam het gevaar. De moordenaar werd dadelyk gevat; hy deed geene poging om te ontsnappen, maar gaf zyn leedwezen te kennen, dat hy den koning niet getroffen had; hy riep uit: "vervloekte karabyn! Ik heb goed gemikt, doch ik heb U overladen." Men vond een paar pistolen, zwaar geladen, by hem, als mede een dolk. Zyn naam is Marius Edmond Darmes, zoo als hy denzelve opgegeven heeft; doch op eenige brieven, in zyne woning gevonden, staat het adres van Marius Ennemond Darmes. Hy is 43 jaren oud; zyne geboorteplaats is volgens zyne opgave Marseille. Hy verklaarde, dat hy een zamenzweerder van beroep was; schoon hy bekende, dat hy zyn bestaan aan zyne ambacht verschuldigd is. Hy is van ambacht een vloerpolyster.—Hy behoort tot een geheim genootschap, hetwelk tot doel heeft om het beginsel van de fransche propaganda over het gansche vasteland van Europa te verspreiden, en welks leden besloten hebben om indien zy buitenslands den oorlog niet kunnen gaan voeren denzelve binnenslands te hebben. Zy zoeken Frankryk met de vyf mogendheden in het harnas te jagen, ten einde de nederlaag van Waterloo te kunnen wreken. Het is algemeen bekend, dat Lodewyk Philip voor het behoud van den vrede is, en daarom moet hy van kant.

De St. Thomas Courant bevat berigten uit de Vereenigde Staten van Noord Amerika tot den 7 November. Het twisten voor het Presidentschap tusschen den Heer Van Buren en den Generaal Harrison duurde nog met hevigheid voort. De overwinning van den laatste schynt zeker te zyn; want in 25 graafschappen had hy 18,173 stemmen, terwyl de Heer Van Buren er slechts 10,566 had.

Naar luid der berigten uit Nieuw York had er een gevecht plaats tusschen Generaal Echaque, opperbevelhebber der krygsmagt van het gouvernement van Buenos Ayres, en Generaal Lavalle, opperbevelhebber der krygsmagt van Montevideo, waarin de laatste is verslagen geworden met een verlies aan dooden en krygsgevangenen van omtrent duizend man en van eene groote hoeveelheid krygsbehoeften.—Het verlies der troepen van het gouvernement beliep slechts op omtrent zestig dooden.

MEMORANDUM VAN DEN HEER THIERS, PRESIDENT VAN DEN RAAD VAN MINISTERS EN MINISTER VOOR DE BUITENLANDSCHE ZAKEN VAN FRANKRYK AAN DEN FRANSCHEN GEZANT TE LONDEN.

Wy vermeenen onze lezers geene ondienst te doen om dit *memorandum* uit de engelsche Couranten overtenemen. Uit hetzelve zal men ten volle bekend raken met de geschillen tusschen Engeland en Frankryk over de Oostersche zaken en daardoor instaat gesteld worden met kennis van zaken den loop van deze belangryke gebeurtenis te kunnen volgen.

" *Parys*, 3 *October* 1840.

"MYN HEER DE GEZANT! Gy zyt bekend gemaakt geworden met de door Lord *Palmerston* aan den Heer *Bulwer* gerigte depeche ter verklaring van het door het Britsche gouvernement gehoudene gedrag in de gewigtige onderhandeling, welke met het traktaat van den 15 July is ten einde geloopen. Niettegenstaande de matigheid en gevoegelyke taal, welke ik met genoegen in deze depeche opmerk, bevat dezelve echter beweringen en redeneringen, welke het gouvernement des konings niet gedogen kan te worden gevestigd. Het zal echter beter zyn, ten einde het dreigende uitzigt der zaken niet te verzwaren, het verledene te vergeten zonder contraversien te heropenen, welke reeds te vaak zyn hernieuwd geworden. Echter, behalve dat Lord *Palmerston* het regt heeft om op zyne mededeeling een antwoord te verwachten, is het belangryk om het gedrag van elk Hof in deszelfs ware kleur voortestellen.

" De depeche van Lord *Palmerston*, welke aan al de gezantschappen in druk is toegezonden geworden, is reeds publiek gemaakt. Het was daarom noodwendig dezelve te beantwoorden. Het antwoord, hetwelk ik U thans toezend, is zoodanig, dat ik vertrouw, dat het britsche gouvernement daarover geene reden van klagen zal hebben, doordien hetzelve aan de voorvallen, welke plaats gehad hebben tusschen de onderscheidene kabinetten, de ware mening toeschryft, welke dezelven, gelyk het ons voorkomt, bevatten. Gy zult de goedheid hebben om een afschrift van hetzelve aan den Secretaris van Staat van Hare Brittannische Majesteit toetezenden.

"Indien ik den algemeenen inhoud van Lord *Palmerston*'s mededeeling wel versta, dan kan dezelve als volgt opgesomd worden:

" " Dat Groot Brittannien, geheel belangloos zynde in de Oostersche kwestie, slechts een eenig doel zy by heeft beoogd, namelyk: de onafhankelykheid en de onschendbaarheid (integriteit) van het ottomanische ryk. Dit was het doel, hetwelk door hetzelve aan al de Hoven is voorgesteld, door hen is aangenomen, en door allen, zoo wel door Frankryk en de andere mogendheden, is nagestreefd geworden. Om dit doel te bereiken was het noodig de buitensporige eisschen van den onderkoning van Égypte binnen nauwere grenzen te bepalen; het was noodig om de bezittingen en de strydkrachten van dien heerschzuchtigen vassal zoo ver mogelyk van den Taurus te verwyderen. Het beste middel hiertoe was het stellen van de woestynen tusschen den Sultan en den Pacha, dat is: Mehemed-Ali tot Égypte te bepalen en Syrië aan den Sultan Abdul Medged terug te geven. De woestyne van Syrië zoude als dan gestrekt hebben tot een scheidmuur tusschen de twee staten, en zoude het ottomanische ryk en het in de veiligheid van dat ryk belangstellende Europa waarborgen tegen de heerschzucht van de egyptische familie.

" "Dat dit de verklaring was van Engeland in al de tydperken van de onderhandelingen. Frankryk scheen, by de gezamentlyk te Constantinopolen, op den 27 July 1839, geteekende nota en by een circulair gerigt, op den 17 van diezelfde maand, aan al de Hoven, het algemeene beginsel te omhelzen, door even stellig als de andere kabinetten zich te verklaren voor de handhaving van de onafhankelykheid en de onschenbaarheid van het ottomanische ryk; doch in het vervolg verliet hetzelve dit beginsel door ten gunste van den onderkoning eene verdeeling van het ryk te vorderen, welke strydig was met deszelfs bestaan. De vier mogendheden, onderteekenaren van het traktaat van den 15 July, wenschende de medewerking van Frankryk te erlangen, hebben herhaalde malen pogingen aangewend om hetzelve tot haar oogmerk overtehalen. Zy hebben zelfs groote opofferingen aan hetzelve gedaan door by het toegestane erfelyke Egypte het pachaliek van Acre, zonder de forteres te voegen, en zy stemden naderhand toe om de forteres er by te voegen; doch alle deze opofferingen bateden niets. Frankryk volhardde in deszelfs afzondering van het beginsel, hetwelk de vyf kabinetten pligtmatig geacht hebben zich er voor te verklaren.

" " Dat de andere hoven hetzelve hierin niet kon volgen. Hoezeer zy ook deszelfs medewerking verlangden, zoo waren zy echter genoopt zich van hetzelve aftescheiden en eene akte te onderteekenen, welke hetzelve niet moet verrassen: want hetzelve werd meer dan eens gewaarschuwd, dat indien zy niet konden overeen komen, het voor de vier mogendheden noodzakelyk zoude worden een geschil te vereffenen, waarin de vyf niet konden overeenkomen.

" " Dat Lord *Palmerston* zorgvuldiglyk aan den Franschen gezant had herhaald, dat het voorstel, naderhand vervat in het traktaat van den 15 July, zyn *ultimatum* was; en dat wanneer dit voorstel verworpen wierd, by geen ander zoude doen. Men was genoodzaakt te handelen ten einde het ottomanische ryk niet door te lang uitgerekte aarzeling te laten bezwyken. De anderen kunnen niet beschuldigd worden van eenig voornemen te koesteren om Frankryk by deze gelegendheid te beledigen. Vier kabinetten, overeengekomen zynde in eene zaak van de hoogste aangelegendheid, konden geene eindelooze opoffering doen van hunne bedoelingen en geheel belanglooze voornemens aan een vyfde.

" "Dat bovendien, terwyl zy aldus handelden, zy zich te binnen brengen, dat Frankryk in de maand September van 1839, door deszelfs gezant te Londen, een plan van schikking heeft voorgesteld, gegrond bykans op dezelfde voorwaarden als die van het traktaat van 15 July; dat vervolgens, terwyl hetzelve zich verzette tegen het door Engeland voorgestelde plan, hetzelve instemde, dat, met ter zyde stelling van de moeijelykheid en het gevaar der middelen om het plan ten uitvoer te brengen, het plan ontegenzeggelyk boven elk ander te verkiezen was; eindelyk dat by iedere gelegenheid Frankryk te kennen gegeven heeft geen voornemen te hebben om de middelen van uitvoering met hinderpalen te belemmeren. De vier kabinetten hadden dus redenen te gelooven, dat indien hetzelve wegens byzondere redenen geweigerd had zich by hen te voegen tot het nemen van dwangmiddelen tegen Mehemed-Ali, hetzelve als dan geene hinderpalen tegen hunne pogingen zoude stellen, maar zelfs door deszelfs zedelyken invloed in Alexandrien dezelven zoude ondersteunen. De vier mogendheden voeden als nog de hoop, dat wanneer het traktaat van den 15 July ten uitvoer is gelegd, dat Frankryk zich wederom met haar zal vereenigen om het duurzaam bestaan van het ottomanische ryk volkomen te verzekeren."

" Dit is, zoo ik my niet vergis de naauwkeurige en juiste ontleding der mededeeling, welke Lord *Palmerston* en de vier mogendheden niet ophouden te beschouwen als de onderhandeling, waartoe het Turco-Egyptisch geschil aanleiding heeft gegeven.

" Het volgt uit deze mededeeling:

" Dat Frankryk onbestendig is geweest.

" Dat hetzelve verlangd heeft, doch nu niet langer verlangt de onschendbaarheid en de onafhankelykheid van het ottomanische ryk.

" Dat de vier mogendheden herhaalde malen opofferingen aan deszelfs oogmerken hebben gedaan.

" Dat zy ten laatste aan hetzelve een *ultimatum* hebben aangeboden, gegrond op een vorig door deszelfs eigen gezant gedaan voorstel.

" Dat zy hare handelingen niet hebben voortgezet vóór dat het *ultimatum* is geweigerd geworden.

" Dat zy redenen hebben zich te verwonderen over de wyze hoedanig Frankryk het traktaat van den 15 July opgenomen heeft, doordien volgens deszelfs eigene verklaring men had kunnen verwachten, dat hetzelve aan dit traktaat meer dan deszelfs lydelyke goedkeuring ten minste deszelfs zedelyken invloed zouden verleend hebben.

" Een naauwkeurig verhaal der daadzaken zal ten volle tot antwoord strekken op deze manier om de onderhandelingen voortestellen.

" Toen de Porte op verkeerde aanradingen de vyandelykheden tegen den onderkoning wederom begonnen en te gelyker tyd derzelver landmagt en derzelver vloot verloren had, toen by al deze verliezen het overlyden van den Sultan Mahmoud gevoegd werd, wat werd er door Engeland en door Frankryk, die te dier tyd volkomen eens waren, gevreesd? Hunne vrees bestond daarin: dat Ibrahim, overwinnaar zynde, den Taurus zoude overtrekken, Constantinopolen bedreigen en onverwyld de Russen in de hoofdstad van het ottomanische ryk brengen. De meest verlichte personen in Europa koesterden dezelfde vrees.

" Wat waren de voorstellen van Lord *Palmerston* in deze aangelegenheid? Eenmaal op zyn eigen naam, andermaal in naam van zyn kabinet stelde hy aan Frankryk voor om eene fransche vloot te vereenigen, dezelven naar de kust van Syrië te zenden, de twee strydende partyen aantemanen om de vyandelykheden te staken, deze aanmaning door middel van de zeemagt te ondersteunen, en dan de vereenigde vloten aan den ingang van de Dardanellen te stellen en dien vermaarden doortogt door te dringen *vi et armis*, ingeval de stryd tusschen den Pacha en de Sultan russische troepen binnen Constantinopolen mogt hebben gebragt.

" Wat Engeland en met Engeland alle vooruitziende staatsmannen verstonden door de onschendbaarheid en onafhankelykheid van het ottomanische ryk bestond in hetzelve te behoeden voor de uitsluitelyke bescherming van de russische krygsmagt en, ten einde voortekomen dat deze bescherming geene plaats hebbe, den onderkoning te beletten tegen Constantinopolen opterukken. Frankryk begreep dit alzoo; hetzelve maakte gebruik van deszelfs invloed op Mehemed-Ali en diens zoons om den voortgang van het overwinnende egyptische leger te stuiten; deszelfs pogingen gelukten volkomen, en, ten einde het grootste gevaar afteweren, dat namelyk van russische troepen in Constantinopolen te zien, stelde hetzelve voor, als een voorloopige maatregel, alvorens door de Dardanellen te dringen, om van de Porte de toestemming te erlangen om de twee vloten te laten binnen gaan, ingeval een korps russische troepen de Bosphorus mogt hebben overgetrokken.

" Engeland stemde in deze voorstellen en de twee kabinetten waren volkomen met elkander overeen.— De woorden " onafhankelykheid en onschendbaarheid van het ottomanische ryk" werden toen niet verstaan uittedrukken: dat dit of dat gedeelte van het toenmalige door Mehemed-Ali bezeten wordende grondgebied van hem zoude genomen worden; maar dat hy verhinderd zoude worden op de hoofdstad van het ryk te rukken en er de tegenwoordigheid van russische troepen uittelokken. Dit kan niet te dikwerf aangemerkt werden.

" De Secretaris van Staat van Hare Brittannische Majesteit erkende, op den 25 Mei en den 20 Juny, onder gesprek over dit onderwerp met den Heer *de Bourqueney*, dat er zoo wel in Frankryk als in Engeland eene gunstige gezindheid bestond jegens de egyptische familie; dat in Frankryk deze gezindheid algemeener was dan in Engeland; dat bygevolg het fransche gouvernement gunstiger gezind jegens Mehemed-Ali moeste zyn dan het engelsche gouvernement; dat dit ongetwyfeld een der bezwaren is in de verwikkeling der zaken, maar dat zulks niet van de eerste aangelegenheid was; dat eene zaak van de eerste aangelegenheid vóór alle andere moet gesteld worden, namelyk de noodzakelykheid om het ottomannische ryk te behoeden voor eene uitsluitende bescherming, welke vroeg of laat eene ongelukkige uitkomst moet hebben, indien Frankryk en Engeland hierover niet eens zyn.

" Frankryk was van hetzelfde gevoelen. Dientengevolge strekte deszelfs staatkunde om een tweeledig oogmerk te bereiken, namelyk: om den voortgang van den Pacha te stuiten, wanneer ook by het karakter van een magtigen doch gehoorzamen vassal veranderen mogt in dat van eenen ongehoorzamen vassal, zyne meesters troon bedreigende; en om in de plaats van de uitsluitelyke bescherming van eene mogendheid alléén die van de vyf voorname mogendheden in Europa te stellen.

" Het was met dit oogmerk, dat hetzelve gezamentlyk met de anderen de nota van den 27 July 1839 geteekend heeft, waarby voorgesteld werd om de bescherming van de vyf mogendheden te stellen tusschen den overwonnen Sultan en den overwinnenden Pacha. Het was met dit oogmerk, dat hetzelve op den 17 July een circulair aan al de Hoven gerigt had, strekkende om de bekentenis van eerbied uittelokken voor de onschendbaarheid van het ottomanische ryk. Het was met dit oogmerk, dat hetzelve de eerste was, die het voorstel deed om Oostenryk en Pruissen en zelfs Rusland deelgenooten te maken in al de besluiten betreffende de turco-egyptische kwestie.

" Lord *Palmerston* zal ongetwyfeld zich te binnen brengen, dat hy minder genegen was dan Frankryk om deze vereeniging der vyf mogendheden tot stand te brengen; en het is met het grootste leedwezen, het verledene met het tegenwoordige tydstip vergelykende, dat het fransche kabinet zich herinnert, dat het meer op Frankryk dan op de anderen was, dat het engelsche kabinet dacht te kunnen vertrouwen om de veiligheid van het turksche ryk te verzekeren.

" Niemand was toen geneigd te denken, dat de onschendbaarheid van het ottomannische ryk bestond in de grensscheiding, welke de bezittingen van den Sultan en die van den onderkoning in Syrië moest bepalen; een ieder dacht, dat dezelve bestond in twee dingen: Ibrahim te beletten op de hoofdstad te rukken en voortekomen, dat de Russen tot derzelve hulpe komen.— Frankryk deelde in dit gevoelen algemeen met al de kabinetten en het bleef hetzelve getrouw.

" Oostenryk en Pruissen stemden met het oogmerk van Frankryk en Engeland in. Het hof van Rusland weigerde deel te nemen in de byeenkomsten, welke te Weenen zouden gehouden worden om de aan den Sultan gegevene protectoraat algemeen te maken. Men was er verre af om de gretigheid van de westersche mogendheden naar de bemoeijenis van de oostersche zaken goedtekeuren. "De keizer" zeide de Heer *von Nesselrode*, in eene depeche van den 6 Augustus 1839, aan den Heer *van Medem*, officieellyk aan het fransche gouvernement medegedeeld, " de keizer wanhoopt niet aan de veiligheid van de Porte, mits dat de mogendheden van Europa haar maar in rust laten, en zich niet laten wegslepen door den wensch om hare veiligheid te verzekeren, en door eene ontydige bemoeijenis haar in de waagschaal te stellen." Gevolgelyk oordeelde het hof van Rusland, dat eene tusschenkomst tusschen den Sultan en den Pacha niet de geschikste maatregel was; maar dat het genoegzaam was den onderkoning te verhinderen Constantinopolen te bedreigen; en hetzelve scheen eene onmiddelyke schikking als de meest doelmatige in dien toestand van zaken te beschouwen. "Behalve dien" zeide de Heer *von Nesselrode*, in het begin der maand Augustus 1839, aan den Franschen gezant, " een weinig meer of een weinig minder van Syrië aan den Pacha afgegeven is voor ons van weinig belang; onze eenige voorwaarde is: dat de Porte vry blyve in het geven van hare toestemming."

" Te dier tyd dan waren de mogendheden, die het traktaat van den 15 July geteekend hebben, niet van dezelfde gevoelens, gelyk men thans te verstaan wil geven, terwyl Frankryk de eenige was, die van gevoelen verschilde en alle overeenkomsten verhinderde door deszelfs aanhoudende weigering.

" Het gevaar was voorby, toen Ibrahim synen over-

winnenden aantogt staakte. De twee oorlogvoerende partyen stonden vóór elkander; de Pacha geheel magtig, de Sultan overwonnen en zonder hulpbronnen; doch beide bewegingloos, ten gevolge der tusschenkomst van Frankryk. Het britsche kabinet stelde voor om de turksche vloot met geweld aan Mehemed-Ali te ontnemen; Frankryk weigerde hiertoe zyne toestemming te geven; en van toen af begon de noodlottige verdeeldheid, welke Frankryk en Engeland van elkander gescheiden heeft, en welke altoos te betreuren is voor de belangen van den vrede en de beschaving van de wereld.

"De kwade gezindheid van het britsche kabinet jegens den onderkoning van Egypte bleek, openlyk met hevigheid, en Frankryk zocht dezelve te matigen. Op betoog van Frankryk, heeft het britsche gouvernement, inziende het gevaar van eene gewelddadige handeling, het denkbeeld laten varen om de turksche vloot door dwangmiddelen te heroveren. Het voorstel werd niet opgevolgd.

"Thans was het noodwendig tot eene uitlegging te komen om te weten op welke wyze de territoriale kwestie tusschen den Sultan en den onderkoning konde vereffend worden. Het verschil van gevoelen tusschen Frankryk en Engeland in deze zaak openbaarde zich meer en meer. Lord *Palmerston* verklaarde, dat naar zyn gevoelen de Pacha het erfelyke bewind van Egypte moet hebben, maar dat als eene voldoening hiervoor, hy al dadelyk de heilige steden, het eiland Candia, het district van Adana en gansch Syrië moet ontruimen. Hy matigde echter zyn eerste besluit eenigzins en stemde toe om by het erfelyke bewind van Egypte het bewind van het pachaliek van Acre (ook erfelyk) te voegen, behalve de fortes van Acre.

"Frankryk stemdde niet in deze voorstellen; hetzelve oordeelde, dat de onderkoning, na den Sultan te Nezib te hebben overwonnen, zonder de aanvaller te zyn geweest, en daar by inwilligde om zynen voortgang te staken, verdiende beter behandeld te worden; hetzelve dacht, dat het niet billyk was van de mogendheden, die den onderkoning in 1833 genoopt hadden de voorwaarden van Kintaya aantenemen, om hem thans strengere voorwaarden opteleggen, terwyl hy niets gedaan had om van de voordeelen dier schikking te worden beroofd; hetzelve begreep, dat wanneer den onderkoning de heilige steden, het eiland Candia en het district van Adana (eene offensive stelling, welke, der Porte terug gegeven wordende, haar alle mogelyke veiligheid zoude verzekeren) worden ontnomen, hy het erfelyke bewind van Egypte en Syrië behoorde te behouden. De overwinning by Nezib alleen, behaald zonder eenige aanranding aan zynen kant, moest voor hem het regt van erfelykheid op zyne bezittingen van den Nyl tot den Taurus gewonnen hebben. Ofschoon men de overwinning by Nezib als niet te bestaan wil beschouwen en Mehemed-Ali dit erfelyk bewind door een gedeelte van zyne bezittingen wil doen koopen, dan zoude het billyk zyn hem niet meer dan Candia, Adana en de heilige steden te ontnemen.

"Frankryk verlangde daarby te weten op welke eene wyze de onderwerping van Mehemed-Ali moet bewerkstelligd worden. De europesche mogendheden waren ongetwyfeld zeer tegen hem, toen hy in den zin had om Constantinopolen te bedreigen. In dit geval waren de in de zee van Marmora aanwezig zynde vloten genoegzaam om hem tegen te houden; doch welke middelen bestonden er om hem Syrië te ontnemen?— Zeer krachtelooze middelen waren er, zoodanige als eene blokkade; anderen niet zeer wettig, als oprujingen tot opstaud, welke middelen zeer gevaarlyk en tegen het doel zyn. Frankryk stelde voor, in Sept. 1839, om den onderkoning het erfelyke bewind van Egypte en Syrië te verleenen.

"In geen standpunt der onderhandelingen had Frankryk iets anders voorgesteld; alleen een korten tyd geleden heeft hetzelve den onderkoning aangeraden om zich tevreden te stellen met het bewind van Syrië gedurende zyn leeftyd. Ik heb de depeches, welke vóór myn bestuur waren uitgevaardigd, onderzocht en ik heb nergens in dezelven gevonden, dat Generaal Sebastiani gemagtigd was om de beperking, bepaald by het traktaat van 15 July, voortestellen, noch dat hy zulks uit zich zelve had gedaan. Ik heb hem zelven gevraagd, of hy zich kon herinneren zoodanig voorstel te hebben gedaan; hy verzekerde my het nooit te hebben gedaan.

"Frankryk stelde in 1839 voor om den onderkoning het erfelyke bewind van Egypte en Syrië te verleenen; ongelukkiglyk waren deszelfs gevoelens verschillend met die van Engeland. Dit verschil van gevoelen, hetwelk zeer te betreuren is, was weldra aan geheel Europa bekend. Eensklaps als door een tooverslag, maakte dit verschil een einde aan al de verschillen, welke de vier hoven van elkander gescheiden hielden, en bewerkte eene onvoorziene overeenstemming tusschen hen. Oostenryk, die aanvankelyk zonder eenig voorbehoud tot onze voorstellen toegetreden was, en die, toen op het punt zynde om deze toetreding in Londen te doen aanteekenen, deze aanteekening deed uitstellen alleenlyk, gelyk hetzelve ons te kennen gaf, om ons tyd te geven ten einde met Engeland te kunnen verstaan, begon te zeggen, dat te kiezen tusschen Frankryk en Engeland, hetzelve zich aan de zyde van diengene zoude stellen, die de grootste uitgebreidheid van grondgebied aan den Sultan zoude toekennen.— Het is waar, hetzelve was de eerste, die zich te dier tyd verzette tegen het nemen van dwangmiddelen, waarin hetzelve groot gevaar zag. Pruissen nam het gevoelen van Oostenryk aan. Rusland zond den Heer *von Brunow*, in September 1839, naar Londen ten einde voorstellen te doen. Rusland, die te voren alle denkbeeld van eene europesche tusschenkomst tusschen den Sultan en den onderkoning als ondoelmatig verworpen had en scheen te begrypen, dat er geen ander middel van vereffening was dan eene onmiddelyke overeenkomst, trad toen toe tot de territoriale schikking, welke Engeland verkozen heeft voorteschryven, en eischte, dat by eene hervatting van vyandelykheden, hetzelve toegelaten wierd, in naam van de vyf hoven, Constantinopolen met een leger te dekken, terwyl de engelsche en fransche vloten Syrië blokkeren.

"Deze voorstellen bragten juist dezelfde vereeniging te weeg, welke Engeland te voren had beschouwd als de gevaarlykste voor het ottomanische ryk, namelyk: de bescherming van een russisch leger. Eene vereeniging, welke te vreezen was, niet wegens de mogelykheid dat een russisch leger genegen kon zyn om altoos in Constantinopolen te blyven, maar alleenlyk omdat Rusland, door by het gebeurde in 1833 een ander juist gelyk geval voegende, ten zynen gunste het gezag van precedent zoude vestigen.

"Deze voorstellen werden niet aangenomen. De heer *von Brunow* verliet Londen en keerde in January van 1840 met nieuwe voorstellen terug. Zy verschilden van de eerste in zoo verre, dat zy aan Frankryk en Engeland de magt verleenden om elk drie oorlogsvaartuigen op eene zekere bepaalde plaats in de Zee van Marmora te kunnen brengen, terwyl russische troepen Constantinopolen bezetten.

"De onderhandeling bleef gedurende verscheidene maanden, namelyk van February tot July, in dezen toestand. In dien tusschen tyd werd er een nieuwe gezant benoemd om de zaken van Frankryk te besturen. Het fransche kabinet heeft nooit opgehouden te herhalen: dat hetzelve onbillyk vond, dat Syrië van de egyptische bezittingen zoude afgesneden worden; dat indien het mogelyk was voor den onderkoning om daarin te bewilligen, Frankryk dan geen meer belang voor den onderkoning zoude stellen, dan hy voor zich zelve zoude doen; maar dat ingeval het noodzakelyk gevonden wierd om Syrië aan hem met geweld te ontnemen, dat het fransche gouvernement daartoe geene andere middelen vindt dan de zoodanigen, welke zwak en gevaarlyk zyn, en dat in dit geval hetzelve zich van de andere hoven zoude afzonderen en eene geheel andere wyze van handelen volgen.

"Terwyl het fransche kabinet openhartiglyk en volstandiglyk deze grondstellingen te Londen getrouw bleef, wederhield zich de fransche gezant te Constantinopolen om eene onmiddelyke vereffening tusschen den Sultan en den onderkoning te bewerken. Hetzelve was nooit de eerste, gelyk Lord *Palmerston* geneigd schynt te gelooven, ofschoon zonder te wagen het te bevestigen, die het voorbeeld van eene scheiding gegeven heeft.

"Onze vertegenwoordiger te Constantinopolen heeft nimmer het gedrag gehouden, hetwelk men hem ten laste wil leggen. De instructien van 's konings gouvernement hebben hem nooit het nemen van zoodanige stappen voorgeschreven. Er bestaat geen twyfel, dat Frankryk ooit opgehouden heeft pogingen aantewenden om eene verzoening tusschen den Sultan en den onderkoning te bewerken, om beide te bewegen tot het doen van inwilligingen, en daardoor deze kiesche taak, welke Europa op zich genomen heeft te vervullen, gemakkelyk te maken: Wy hebben echter steeds zoo wel den graaf *de Pontois* als den heer *Cochelet* aanbevolen om met de grootste zorgvuldigheid alles te vermyden, wat eenigzins beschouwd kon worden als eene poging om de andere mogendheden ter zyde te schuiven, en zy hebben met de meeste naauwgezetheid deze voorschriften gevolgd.

"Engeland moest kiezen tusschen Rusland, die voorstelde om den onderkoning opteofferen onder voorwaarden der aanneming van de voorstellen des Heeren *von Brunow*, dat is: de uitvoering van het traktaat van Unkiar Skelessi met toestemming van Europa, en Frankryk, die alleen vorderde, dat er eene billyke onderhandeling stand grype tusschen den Sultan en Mehemed-Ali. Deze is eene onderhandeling, welke alle verdere vyandelykheden en derzelver gevolgen konde voorkomen, namelyk het gevaarlykste, hetwelk het ottomanische ryk kan overkomen: de onmiddelyke en stoffelyke bescherming van eene magtige mogendheid alleen.

"Vóór de keuze te doen tusschen Rusland en Frankryk heeft het kabinet van Londen aan ons die herhaalde aanbiedingen niet gedaan, waarvan er melding gemaakt wordt, om ons tot dezelfs oogmerken overtehalen. Deze pogingen bepalen zich slechts tot een enkel voorstel.

"In 1839 werd het erfelyke bewind van Egypte en van het pachaliek van Acre (zonder forteres) aan den onderkoning toegestaan. In 1840 stelde Lord *Palmerston* ons voor om den onderkoning het pachaliek van Acre met de forteres, doch niet erfelyk, toetestaan.— Dit was voorzeker meer eene bekorting dan eene vergrooting van het eerste aanbod; en het kon ook niet aangemerkt worden als een nieuw, noch minder als een voordeelig voorstel.

"Dit voorstel is niet waardig beschouwd te worden als een nieuw aanbod: het bevat geen nieuw voordeel; het had niets aan zich van een *ultimatum*; het werd ons in het geheel niet als zulks voorgesteld; en zoo ver waren wy om hetzelve als zulks te beschouwen, dat wy, op een ingegeven denkbeeld door de Heeren *von Bulow* en *von Neumann*, de hoop gekoesterd hebben om by het erfelyk bewind van Egypte, het bewind van Syrië levenslang voor den onderkoning te erlangen.

"Op de bewering van de Heeren *von Bulow* en *von Neumann* dat dit voorstel, wanneer het gedaan wierd, de laatste inwilliging van Lord *Palmerston* zoude zyn, hebben wy den Heer *Eugène Perrier* naar Alexandrië afgevaardigd om den onderkoning te bewegen tot eene schikking te treden, welke naar ons inzien de eenige mogelyk was. Het was niet, gelyk Lord *Palmerston* het zeide, om de onderhandelingen aan den wil van eenen Pacha van Egypte te laten afhangen; maar het was eene poging om eene schikking te treffen tusschen de tegenstrydige besluiten, en om dezelve tot eene vriendelyke vereffening te brengen, welke de noodlottige hinderpaal, welke nu voor de wereld gelegd is, zoude voorgekomen hebben.

"Frankryk had alle regt te veronderstellen, dat eene zoo lange onderhandeling niet ten einde zoude gebragt zyn geworden zonder eenige uitleggingen meer voor het laatst te geven; en dat het groote en voordeelige bondgenootschap, hetwelk hetzelve in de laatste tien jaren aan Engeland verbonden gehouden heeft, niet zoude verbroken worden zonder eene laatste poging aantewenden om een of ander vergelyk te treffen. De gedachte, welke men by hetzelve opgewekt heeft om hetzelve in den waan te brengen, dat misschien het levenslange bewind van Syrië aan den onderkoning zoude worden verleend, moest hetzelve in deze verwachting versterken. Op het onverwachts, op den 17 July, verzocht Lord *Palmerston* den gezant van Frankryk om op het *Foreign Office* te komen en berigtte hem, dat het traktaat twee dagen te voren is onderteekend geworden, en zulks zonder hem met den inhoud van het traktaat bekend te maken. Dit kon niet nalaten het fransche kabinet te verbazen. Hetzelve was niet onkundig, dat de drie mogendheden van het vaste land tot de bedoelingen van Engeland toegetreden waren, en dat bygevolg het mogelyk was, dat er eene schikking tusschen de vier mogendheden met uitsluiting van Frankryk getroffen wierde; doch hetzelve kon niet veronderstellen, dat deze schikking kon plaats grypen zonder hetzelve vooraf er van te verwittigen, en dat het fransche bondgenootschap zoo dadelyk kon opgeofferd worden.

"Het door den onderkoning aan den Sultan gedaan aanbod, in de maand Juny, om de turksche vloot terug te geven, hetwelk men beschouwde als het begin van eene door ons voorgestelde onmiddelyke vereffening, en de mogelykheid, welke er toen bestond om eenen opstand in Syrië te bewerken, schynen de twee beweegredenen te zyn, welke het engelsche kabinet bewogen hebben om, na een langen toestand van werkeloosheid, eensklaps tot een plotseling besluit te komen. Indien het britsche kabinet verkozen had om openhartig ons eene laatste uitlegging te geven, het fransche kabinet zoude in staat geweest zyn hetzelve te overtuigen, dat het aanbod om de turksche vloot terug te zenden niet was eene aanrading van Frankryk met oogmerk om eene onmiddelyke vereffening tot stand te brengen, doordien hetzelve van het aanbod niet wist, dan na dat het gedaan was; en het zoude misschien hetzelve gelukt zyn om het engelsche kabinet te overtuigen, dat de opstand van Syrië een middel was, noch vereerenswaardig, noch veilig.

"Zoodanig zyn de daadzaken, welke Frankryk beweert waar te zyn met al de opregtheid en trouw, welke eene groote natie betaamt."

(*Het vervolg hierna*).

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.